

I. Disposicions generals

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

7733 *CONVENI relatiu a l'assistència judicial en l'àmbit civil i mercantil entre la República Algeriana Democràtica i Popular i el Regne d'Espanya, fet «ad referendum» a Madrid el 24 de febrer de 2005. («BOE» 103, d'1-5-2006.)*

CONVENI RELATIU A L'ASSISTÈNCIA JUDICIAL EN L'ÀMBIT CIVIL I MERCANTIL ENTRE LA REPÚBLICA ALGERIANA DEMOCRÀTICA I POPULAR I EL REGNE D'ESPANYA

La República Algeriana Democràtica i Popular, d'una banda,

I el Regne d'Espanya, d'una altra, denominats d'ara endavant «parts contractants»,

Tenint en compte l'ideal comú de justícia i de llibertat que guia els dos estats,

Preocupats per augmentar l'eficàcia de la cooperació judicial mútua en l'àmbit civil i mercantil,
Han convingut el següent:

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Protecció jurídica.*

1. Els nacionals de cada Part contractant es poden beneficiar, en el territori de l'altra Part, quant als drets personals i patrimonials, de la mateixa protecció jurídica que aquesta concedeix als seus nacionals. Així mateix, han de tenir lliure accés a les jurisdiccions de l'altra Part per reivindicar i defensar els seus drets.

2. El paràgraf anterior s'aplica a les persones jurídiques constituïdes o autoritzades d'acord amb la legislació de cadascuna de les parts.

Article 2. *De la «cautio iudicatum solvi».*

1. No es poden imposar als nacionals d'una de les parts que compareguin davant la jurisdicció de l'altra Part garanties ni dipòsits, sigui quina sigui la denominació, per raó de la seva condició d'estrangers, o de la seva manca de domicili o residència al país.

2. El paràgraf anterior s'aplica a les persones jurídiques constituïdes o autoritzades de conformitat amb les lleis de cadascuna de les parts.

Article 3. *Assistència jurídica i gratuïtat de la defensa.*

1. Els nacionals de cadascuna de les parts contractants es poden beneficiar en el territori de l'altra Part de

l'assistència jurídica i de la gratuïtat de la defensa, com els propis nacionals, sempre que se sotmetin a la legislació de la Part on se sol·liciti l'assistència jurídica.

2. El certificat que provi la insuficiència de recursos l'han d'estendre al sol·licitant les autoritats del lloc de la seva residència habitual, si resideix en el territori d'una de les parts. Aquest certificat l'ha d'estendre el cònsol del seu país, territorialment competent, si l'interessat resideix en un tercer país.

Article 4. *Exempció de legalització.*

1. Els documents transmesos de conformitat amb el present Conveni estan exempts de qualsevol forma de legalització.

2. No obstant això, aquests documents han de portar la signatura i el segell oficial de l'autoritat competent per estendre'ls.

3. L'autoritat judicial competent d'una de les parts, en cas de dubte, pot sol·licitar que l'autoritat judicial competent de l'altra Part verifiqui l'autenticitat del document.

TÍTOL II

De l'assistència judicial

Article 5. *Àmbit de l'assistència.*

L'assistència judicial comprèn, entre d'altres, la notificació i transmissió de documents judicials i extrajudicials, l'execució d'actes processals com ara l'audició de testimonis o de les parts, el peritatge o l'obtenció de proves, així com l'intercanvi de documents sobre l'estat civil a petició d'una de les parts, en el marc d'un procediment judicial.

Article 6. *Denegació de l'assistència judicial.*

L'assistència judicial s'ha de rebutjar si la Part requerida considera que aquesta pot atemptar contra la sobirania, la seguretat o l'ordre públic del seu país, o no és competència de les seves autoritats judicials.

Article 7. *Transmissió de la sol·licitud d'assistència.*

1. Les sol·licituds d'assistència judicial s'han de transmetre directament de l'autoritat central de l'Estat requeridor a l'autoritat central de l'Estat requerit.

2. Sense perjudici d'això, les dues parts poden recórrer a la via diplomàtica en casos excepcionals.

Article 8. *Autoritats centrals.*

1. El Ministeri de Justícia de la República Algeriana Democràtica i Popular és designat autoritat central.

2. El Ministeri de Justícia del Regne d'Espanya és designat autoritat central.

Article 9. *Llengua de la transmissió.*

Tots els documents relatius a l'assistència judicial han d'estar redactats en l'idioma del Estat requeridor i acompanyats d'una traducció en la llengua de l'Estat requerit o al francès.

Article 10. *Despeses de l'assistència judicial.*

L'execució de l'assistència judicial no dóna lloc al reembossament de cap tipus de despesa, excepte pel que fa als honoraris de perits o experts.

Article 11. *Comissions rogatòries.*

La sol·licitud per executar comissions rogatòries ha de contenir les indicacions següents:

- a) l'autoritat judicial requeridora,
- b) l'autoritat judicial requerida, si s'escau,
- c) els noms i l'adreça de les parts i els testimonis, així com la qualitat amb què actuen,
- d) l'objecte de la sol·licitud i les diligències sol·licitades,
- e) les preguntes que s'han de formular al testimoni, si s'escau,
- f) qualsevol altra dada que pugui ser útil per executar la sol·licitud d'assistència.

Article 12. *Execució de les comissions rogatòries.*

1. Les comissions rogatòries que s'hagin d'executar en el territori d'una de les parts les ha d'executar l'autoritat judicial, de conformitat amb el procediment previst en cadascuna.

2. A petició expressa de l'autoritat requeridora, l'autoritat requerida:

- a) Ha d'executar la comissió rogatòria seguint un procediment especial, sempre que el procediment no sigui contrari a la legislació del seu país.
- b) Ha d'informar amb la suficient antelació l'autoritat requeridora del lloc i la data en què s'ha d'executar la comissió rogatòria, amb la finalitat que les parts interessades hi puguin assistir en el marc de la legislació de l'Estat requerit.

3. En cas que la sol·licitud no s'hagi pogut executar, els documents s'han de retornar. Els motius pels quals no s'hagi pogut executar o pels quals la sol·licitud s'hagi rebutjat s'han de comunicar a l'Estat requeridor.

Article 13. *Notificació de documents.*

Els documents judicials i extrajudicials els han d'enviar directament les autoritats centrals de cadascuna de les parts. La prova del lliurament s'ha de realitzar mitjançant un resguard datat i signat pel destinatari, o bé mitjançant una certificació de l'autoritat requerida en què consti el fet, el mode i la data del lliurament.

Article 14. *Notificació de documents judicials i extrajudicials i execució de comissions rogatòries per les representacions diplomàtiques o consulars.*

Les parts poden notificar documents judicials i extrajudicials als seus propis nacionals, o els poden prendre declaració, directament a través de les seves representacions diplomàtiques o consulars, de conformitat amb la seva pròpia legislació.

Article 15. *Compareixença de testimonis i experts.*

1. Quan sigui necessària la compareixença personal d'un testimoni o un expert davant les autoritats judicials de l'Estat requeridor, l'autoritat requerida del país on resideix l'ha d'invitar a respondre a aquesta convocatòria.

2. En aquest cas, el testimoni o l'expert té dret al reembossament de les despeses de viatge i dietes des del seu lloc de residència, seguint les tarifes i la reglamentació vigents al país on hagi de tenir lloc la presa de declaració. Les despeses de viatge també inclouen la del bitllet d'avió en trajecte d'anada i tornada entre l'aeroport més pròxim a la seu judicial on el testimoni o l'expert hagin de comparèixer. A petició d'aquests últims, l'Estat requeridor ha de lliurar el títol de viatge o avançar les despeses corresponents, per mitjà de les seves autoritats consulars.

3. En cas de no comparèixer, l'autoritat requerida no pot prendre cap mesura coercitiva contra aquests.

TÍTOL III

Reconeixement i execució de resolucions judicials

Article 16. *Requisits.*

1. En matèria civil i mercantil, les decisions dictades per la jurisdicció de les parts contractants, incloses les relatives a la reparació civil dictades per la jurisdicció penal, les ha de reconèixer i executar la jurisdicció competent de cadascuna de les parts, en les condicions següents:

- a) Que la decisió procedeixi d'una autoritat competent, d'acord amb l'article 17 del present Conveni.
- b) Que les parts hagin estat legalment citades, representades o declarades en rebel·lia, segons la llei de l'Estat en què s'hagi dictat la resolució.
- c) Que la resolució tingui força de cosa jutjada, segons la llei de l'Estat on s'hagi pronunciat.
- d) Que la resolució no sigui contrària a una resolució judicial dictada per l'Estat on aquella s'hagi d'executar.
- e) Que no s'hagi presentat cap demanda davant la jurisdicció de l'Estat requerit entre les mateixes parts i sobre el mateix objecte, abans de la introducció de la sol·licitud davant la jurisdicció que hagi dictat la resolució el reconeixement i execució de la qual se sol·licita.
- f) Que la resolució no sigui contrària a l'ordre públic de l'Estat on s'hagi invocat.
- g) En matèria d'estat i capacitat de les persones, es pot denegar el reconeixement o l'execució de la resolució pel fet que la jurisdicció d'origen hagi aplicat una llei diferent de la que s'hauria d'haver aplicat d'acord amb les normes de dret internacional privat de l'Estat requerit, llevat que s'hagi arribat a un resultat equivalent mitjançant l'aplicació de les normes esmentades.

2. Queden excloses de l'aplicació del present article les resolucions dictades en les matèries següents:

- a) fiscal, duanera i administrativa,
- b) seguretat social,
- c) les mesures cautelars i provisionals, llevat de les dictades en matèria d'aliments,
- d) els laudes arbitrals.

Article 17. *Competència.*

Les autoritats judicials de la Part que hagi dictat la resolució es consideren competents en els casos següents:

a) Si el domicili del demandat o el seu lloc de residència, en el moment de la presentació de la demanda, està en el territori de la Part esmentada;

b) Si, en el moment de presentar la demanda, el demandat està exercint una activitat mercantil en el territori d'aquesta Part, i la demanda interposada en contra seva concerneix l'activitat esmentada;

c) Si el demandat accepta expressament sotmetre's a la competència de la jurisdicció de la Part esmentada, sempre que la llei de la Part que sol·licita el reconeixement no s'hi oposi;

d) Si el demandat, per defensar-se, aborda el fons de l'assumpte sense haver plantejat prèviament l'excepció de competència de jurisdicció;

e) Si, en matèria contractual, l'obligació objecte del litigi s'ha executat o s'ha d'executar en el territori de la Part l'autoritat judicial de la qual ha dictat la resolució;

f) Si, en matèria de responsabilitat extracontractual, el fet causant del dany s'ha produït en el territori de la Part esmentada;

g) Si, en matèria d'obligacions alimentàries, el domicili o la residència del creditor, en el moment de la presentació de la demanda, està en el territori de la Part esmentada;

h) Si, en matèria de successions, el causant era, en el moment de la seva defunció, natural de la Part l'autoritat judicial de la qual ha dictat la resolució o tenia el seu últim domicili en la Part esmentada;

i) Si el litigi té per objecte un dret real sobre els béns que estan en el territori de la Part l'autoritat judicial de la qual hagi dictat la resolució.

Article 18. Documentació adjunta a la sol·licitud de reconeixement i execució.

La Part que sol·licita el reconeixement o execució de la resolució ha de presentar:

a) Còpia oficial de la resolució, que compleixi les condicions necessàries per acreditar-ne l'autenticitat.

b) Certificat del secretari judicial competent, en el qual consti que la decisió és definitiva.

c) L'original de la cèdula de notificació de la resolució, o qualsevol altre document que equivalgui a la notificació.

d) Còpia autèntica de la citació a la Part que no va comparèixer en el procediment, en cas de judici en rebel·lia, si en la resolució no consta que es va notificar en la forma escaient.

Article 19. Reconeixement i execució de documents públics.

1. Els documents públics, com per exemple les escriptures notariales, que siguin executòries en una de les parts, les ha de declarar executòries en l'altra Part l'autoritat competent, de conformitat amb la llei de la Part en què hagi de tenir lloc l'execució.

2. L'autoritat competent només ha de verificar que els documents compleixen les condicions necessàries d'autenticitat en la Part on s'hagin rebut, i que no són contràries a l'ordre públic de la Part on s'hagi sol·licitat el reconeixement o l'execució.

Article 20. Procediment de reconeixement i execució.

Els procediments de reconeixement i execució de resolucions i documents públics es regeixen per la legislació de l'Estat requerit.

Article 21. Intercanvi de documentació.

Els ministeris de justícia de les dues parts contractants es comprometen a fer un intercanvi d'informació i documentació en matèria de legislació i jurisprudència.

TÍTOL IV

Disposicions finals

Article 22. Ratificació i entrada en vigor.

1. El present Conveni s'ha de ratificar d'acord amb els procediments constitucionals de cadascuna de les parts.

2. Entra en vigor al cap de trenta (30) dies a partir de la data de l'última notificació entre les parts, per via diplomàtica, en què es comuniquin el compliment dels requisits legals interns.

3. El present Conveni segueix en vigor durant un període il·limitat. Qualsevol de les parts el pot denunciar en tot moment a l'altra Part mitjançant un preavis escrit de sis mesos, per via diplomàtica.

Per donar fe de tot això, els signants, degudament designats, han signat el present Conveni.

A Madrid, el 24 de febrer de 2005, en dos exemplars originals, en llengua àrab i en llengua espanyola; tots dos textos són igualment autèntics.

Per la República Algeriana
Democràtica i Popular,
Tayeb Belaiz,
Ministre de Justícia
i guarda-segells

Pel Regne d'Espanya
«A. R.»,
Juan Fernando López Aguilar,
Ministre de Justícia

El present Conveni entra en vigor el 24 d'abril de 2006, al cap de trenta dies a partir de la data de l'última notificació encreuada entre les parts en què es comuniquin el compliment dels respectius procediments constitucionals, segons estableix l'article 22.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 12 d'abril de 2006.—El secretari general tècnic, Francisco Fernández Fábregas.

7790

CONVENI establert sobre la base de l'article K.3 del Tractat de la Unió Europea, relatiu a la utilització de la tecnologia de la informació a efectes duaners, fet a Brussel·les el 26 de juliol de 1995. («BOE» 104, de 2-5-2006.)

Estats part

	Signatura	Manifestació consentiment	Entrada en vigor
Alemanya (*).	26-07-1995	30-04-2004	25-12-2005
Àustria.	26-07-1995	28-08-1998	25-12-2005
Bèlgica.	26-07-1995	26-09-2005	25-12-2005
Dinamarca (1).	26-07-1995	01-08-1996	25-12-2005
Eslovàquia.		06-05-2004 AD	25-12-2005
Eslovènia.		08-07-2004 AD	25-12-2005
Espanya.	26-07-1995	22-07-1999	25-12-2005
Estònia.		18-03-2005 AD	25-12-2005
Finlàndia.	26-07-1995	22-03-1999	25-12-2005
França.	26-07-1995	11-08-2000	25-12-2005
Grècia.	26-07-1995	08-11-1999	25-12-2005